

Dan S. spekulerar - om energiflöden

Är Dan S. en energitjuv?

Inte är det väl bara undertecknad skrivare som upplever att det ofta blir väldigt varmt när det dansas? Är det bara värme som uppstår i samband med fysisk ansträngning eller finns det även andra energier?? Kan inte även utbyte av POSITIV energi vara i högsta grad värmestrålande?

När undertecknad dansar med damerna så suger han åt sig så mycket positiv energi som han bara hinner och kan, ja han blir som en blöt svamp som rör sig runt damerna...!

Undertecknad frågar sig om det verkligen är RÄTT och RIKTIGT att göra på det sättet? Tänk om damerna som undertecknad skrivare dansat med, därmed vacklar ut efteråt fullständigt tomma och energilösa? Då är ju Dan S. en energitjuv!

Men, som så ofta, när skrivaren snärjt in sig i ett nystan av krångliga tankegångar, får han hjälp att få ordning och reda i alla trådar och ändar. En dam förklarar nämligen hur det fungerar. Hon GER men TAR samtidigt också själv emot positiv energi. Kanske är det så att ju större detta ENERGIFLÖDE är desto bättre mår vi och desto roligare har vi?!

Denna känsla av välmående, ja till och med att bli en smula "hög", varar ju dessutom åtskilliga dygn och sällan har t.ex. trädgårdsarbetet gått så lätt för skrivaren som efter en danskväll nyligen! Lövkraatten rörde sig som en jordfräs, ja nästan helt av sig själv, över gräsmattorna! Här kan man till och med tala om magi! Dessutom blir nog såväl familjemedlemmar som arbetskamrater översköjda av stänk från den positiva energi som skrivaren sugit åt sig?!

Hur väljer vi danspartner för att få största möjliga energiutbyte?

Tar vi alltid bara den som råkar vara närmast när vi bjuder upp, eller ligger det rent av en ytterst avancerad planering bakom de val vi gör på dansgolvet? Finns det något som kan kallas "slumpen" eller är det mesta antingen förutbestämt eller styrt av våra viljor?

Ligger det något i det som Alf Henriksson skaldat: "Det var som det var, tills det blev som det blev. Det blir som det blir, när det är som det är. Det är som det är, när det var som det var. Faran är att det blir som det var"?

Den eventuelle läsaren dansar nu kanske bakut(?) och menar att det är väl väldigt enkelt, vi bjuder väl upp dem som vi känner för? Skrivaren menar emellertid att skeendet på dansgolvet nog är betydligt mera komplicerat än så, ja det känns ibland så komplicerat att undertecknad skrivare inte riktigt kan hänga med i de snabba turerna och då tänker han inte i första hand på det rent danstekniska utan allt runt omkring.

Det existerar ju så många olika variabler som på sitt sätt påverkar varandra. Eftersom skrivaren tillhör den manliga delen av dansarna så är han ju endast kapabel att förklara vad han tänker på innan han bjuder upp en dam. Det är ju ett flertal goda egenskaper hos damerna som den stackars kavaljeren har att lägga i vågskålen. Dessutom är hans tid starkt begränsad!

Men ponera att kavaljeren faktiskt hunnit göra sitt val, vad var det han "föll för"? Var det kanske det danstekniska, att få känna den där underbara känslan av samspel när varje liten rörelse stämmer och man liksom blir till ETT? Eller lockades han av möjlighet till en sprakande danskonversation där de glada skratten avlöser varandra så att han nästan glömmer av att han överhuvudtaget befinner sig på dansgolvet? Eller chans till en exceptionellt behaglig känsla av trivsel och välbefinnande?

Som en blix från en månljus himmel slår det nu skrivaren att DAMERNA kanske på motsvarande sätt gör sina val när de bjuder upp oss kavaljerer... Ja, i så fall är det skrivarens smala(!) lycka, att det oftast är damöverskott, annars bleve det nog för det mesta till att sitta och titta på...

Ja, det är då inget enkelt liv att vara gammaldansare, men det går då rakt inte att låta bli, för det är roligt hela tiden!

Dan S. Skrivare